

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

GN | MC GUY NADER | MARIA CAMPOS

Made of Space

Temporada 2023-24

COPRODUCCIÓ MERCAT- PROJECTE CÈL·LULA #3

Del 4 al 7 d'abril a les 20 h (diumenge 18 h). Dijous 4 SESSIÓ MATINAL RELAXADA a les 11 h. Sala
MAC. Preu 22 €

Introducció

GN|MC conclou amb aquest treball una trilogia que va començar amb el quintet TIME TAKES THE TIME TIME TAKES (2015) i que va continuar amb el septet SET OF SETS (2018), on s'explora el concepte del temps i la noció de l'infinit.

En aquesta ocasió, GN|MC segueix endinsant-se en conceptes de la física i posa en escena aquella fascinació per la capacitat comunicativa inherent al moviment, en la seva relació amb la noció d'espai-temps com a font d'inspiració.

MADE OF SPACE és una producció del Mercat de les Flors en el marc de Cèl·lula #3 i coproducció del festival Grec de Barcelona que s'estrena l'1 de juliol del 2021. Una col·laboració de Conde Duque Centre de Cultura Contemporània de Madrid on es presenta dins la programació de temporada al novembre de 2021 i torna al Mercat de les Flors a l'octubre del 2021.

Aquesta nova creació dirigida per Guy Nader i co-dirigida per Maria Campos, compte amb set intèrprets i dos músics en directe, entre ells, el compositor sevillà Miguel Marín (Árbol) amb qui GN|MC col·labora en varies ocasions.

“La mesura exacta de l'esperit quan malda per manifestar-se en elegància fluida.”

Jordi Sora

Sinopsi

MADE OF SPACE és un viatge visual i sonor que articula temps, espai i cos emprant patrons de moviment i estructures musicals, mitjançant l'acumulació, variació i repetició de trajectòries, traces i recorreguts, que junts formen un espai continu i infinit. Com una partitura en la que es succeeixen les repeticions sostingudes, les variacions contínues; l'espai queda ocupat de manera geomètrica per un grup d'intèrprets que, a l'igual que els músics, es deixen portar per l'energia i dinamisme que els uneix. Formen una xarxa en la que comparteixen l'eix mitjançant recorreguts que serveixen com a base per un nombre infinit de variacions, desafiant constantment a la gravetat i, a la vegada, rendint-se a ella.

L'espai es converteix així en un camp generador, un teixit conjuntiu que es trenca com a testimoni visual del paisatge viscut i experimentat. Una poètica de l'espai que deté el fluir del temps. Una onada de pura dansa i pur so, un vòrtex d'energia vital.

Crèdits

Idea/concepte GN|MC Guy Nader | Maria Campos

Direcció Guy Nader

Co-direcció Maria Campos

Composició musical Miguel Marín

Música en viu Miguel Marín, Daniel Munarriz

Creació/interpretació Maxime Smeets, Patricia Hastewell, Noé Ferey, Maria Campos, Héctor Plaza, Alex De Vries, Anamaria Klajnšček

Disseny il·luminació Conchita Pons

Direcció tècnica Albert Glas

Disseny escènic GN|MC

Vestuari Gabriela Lotaif

Assistència artística Alexis Eupierre

Ajudantia direcció Claudia SolWat

Producció executiva Clàudia Saez/La Destil·leria, Raqscene

Agraïments Michael Yazbek

Coproducció Mercat de les Flors (projecte Cèl·lula), Grec 2021 Festival de Barcelona

Amb el recolzament Fundació Banc Sabadell, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Amb la col·laboració Graner, fàbrica de creació, CondeDuque Centro de Cultura Contemporànea

Biografia

GN|MC Guy Nader | Maria Campos inclou les obres artístiques dels coreògrafs i ballarins Guy Nader i Maria Campos. Els dos artistes, amb seu a Barcelona, col·laboren des de l'any 2006 creant conjuntament diferents obres que s'han mostrat a nivell nacional i internacional. GN|MC han estat convidats en varies ocasions per crear en diferents companyies internacionals, com EN-KNAP a Eslovènia, Eva Duda Dance Co. a Hongria, Tanzmainz, Staatstheater a Mainz a Alemanya i Xie Xin Dance Theatre a Shanghai (Xina), entre altres. Amb Tanzmainz creen al 2016 FALL SEVEN TIMES, espectacle amb el que GN|MC rep el premi de teatre a Alemanya DER FAUST 2017. GN|MC rep el Premi Ciutat de Barcelona 2019.

Guy Nader, artista libanès resident a Barcelona, va estudiar art dramàtic a l'Institut Nacional de Belles Arts de la Universitat Libanesa a Beirut. Obté la beca danceWEB Europe al 2012 i rep el primer premi al Festival Internacional Masdanza 2010 pel seu solo Where The Things Hide.

Maria Campos estudia a SEAD, Àustria i es llicencia a l'Escola Superior de les Arts d'Amsterdam (MTD) al 2003. Ha treballat amb Meekers, Protein Dance, Sol Picó i Àngels Margarit / Cia. Mudances, entre altres.

GN|MC Guy Nader | Maria Campos són artistes residents al Mercat de les Flors, Barcelona.

Elegància fluida

No es podria haver imaginat cap millor estrena per obrir els espectacles de dansa del Festival Grec 2021 que Guy Nader i Maria Campos al Mercat de les Flors, el teatre d'exhibició i de suport als creadors del moviment. El projecte Cè!lula que Àngels Margarit incorporà quan va accedir a la direcció està demostrant fortalesa i encerts. I el grup català, una maduresa i capacitat d'aprofundiment en el seu particular estil de treball que els situa entre les companyies més destacables de l'actual panorama. A l'octubre es podrà tornar a veure a la ciutat.

Made of Space tanca la trilogia que han dedicat a la investigació al voltant del concepte del temps i la seva relació amb l'espai. Sobre la base de la circularitat i la repetició. Es va iniciar amb *Time Takes The Time Time Takes* (2015), peça que va representar un revulsiu per apostar per la precisió en el gest ballat i la generació d'imatges representatives, com ara la maquinària d'un rellotge. Mentre que *Set of Sets* (2018) començava a anunciar un desplaçament discret, però decidit, cap a una conceptualització definida. Ambdós elements han pres cos en aquesta nova producció, que es pot gaudir de manera independent de les anteriors i que, alhora, n'és hereva i, en certa manera, una delicada impugació.

Si alguna cosa caracteritza **Guy Nader** i **Maria Campos** és un posicionament clar en favor de l'excel·lència. Cinc mesos de producció així ho confirmen. No s'endevina ni un sol gest, acrobàcia, desplaçament o execució de grup que no tingui el seu sentit i interès en aquell precís instant. Cinc mesos de treball permeten això: posar el focus sobre la dansa. Es tracta d'un viatge visual i sonor, però en el qual la cohesió està per davant del protagonisme individual: **Alex De Vries**, **Anamaria Klajnšček**, **Héctor Plaza**, **Maria Campos**, **Maxime Smeets**, **Noé Ferey**, **Patricia Hastewell**. Provenen d'estils diferents: des de les danses urbanes, l'acrobàcia i la contemporània. Efectivament destaquen puntualment, però sempre al servei del missatge col·lectiu.

La composició musical en directe de **Miguel Marín** i acompanyat de **Daniel Munarriz** es converteix en l'altra part de companyia. Perquè n'és substancial. No només per la força amb què generen fil conductor. Si no especialment perquè busquen la integració en el propòsit estètic global i que demostren fins i tot en un fragment en què resten sols a l'escenari. Donen continuïtat a la peça i generen una imatge cinètica invisible en aquella buidor. Amb l'encertada il·luminació de **Conchita Pons** i l'element escenogràfic central, blanc i en espiral, amb els quals s'accentua l'experiència sensitiva.

Però res de tot això tindria el més mínim interès si no fos per l'element central de *Made of Space*. I és que la perfecció, la delicadesa i l'exactitud en les execucions de músics i ballarins són condició de necessitat; però no dirien gaire cosa més. Cal un embolcall que doni sentit. Que el justifiqui. I és en aquest apartat on aquesta composició ha trobat un punt de fuga sensacional. Queda representat per una escena en què **Maria Campos** se situa davant de la cantonada on són els músics. Palplantada. Observant-los. És l'espectadora avançada, que mira des de la quietud del seient. Que interioritza l'energia i la vibració inaudita que parteix d'aquella experiència. Que reté en la memòria la circularitat dels set intèrprets inundant l'espai. Que exclama sense veu, dreta, sense cap impuls, per un moment -per breu que sigui- amb la naturalitat i l'elegància que la caracteritzen, la sorpresa per la creació humana. Repetitiva i en bucle permanent, la que fa possible evidenciar la grandesa de l'esforç i la petitesa de la conseqüència. La mesura exacta de l'esperit quan malda per manifestar-se en elegància fluida: un instant contradictori. Com per si per un moment l'espectacle es despulés de la seva essència representativa per proclamar un únic i sol principi: el de la universalitat del moviment, es produeixi des d'on provingui.

Jordi Sora
Crític de dansa
3 juliol 2021

Entrevista

Guy Nader i Maria Campos no han format companyia però són companys d'un viatge d'exploració que, des del 2006, els encara a les possibilitats d'articular el cos, especialment en relació al seu pes. Després de *Time Takes The Time Time Takes* (2015) va venir *Set of Sets* (2018) i ara, amb *Made of Space* tanquen una trilogia de coreografies de la gravetat.

MC: A *Time Takes The Time Time Takes* sorgeix la idea del pèndol; amb *Set of Sets* ve la idea de circularitat; i d'aquí, passem a englobar el moviment en l'espai, a donar-li volum. Això és *Made of Space*, el moviment en tota l'amplitud que ens ofereix l'espai.

GN: Hi ha alguna cosa de l'un, dos, tres que dona la sensació de tancament, però no sabem què passarà en el futur. A mi, un espectacle no em satisfà mai totalment, sempre és un *unfinished bussiness*, i no podem pretendre abordar un tema tan ampli com el de l'espai en només un espectacle. Per això no és una evolució.

No hi ha evolució?

GN: Evolucionem perquè portem molts anys mirant el mateix tema des de diferents angles i descobrint coses que no havíem pensat abans -o no les havíem experimentat a nivell físic, més que pensat-. Finalment, nosaltres fem dansa, no ciència, que seria una altra manera de abordar-ho. Però quan fas un espectacle sempre descobreixes coses a nivell físic, o fins i tot a teòric, que no acabes de posar en la peça, no és el moment i caldrà fer-ne una altra. El que anomenem espectacle només és el moment de compartir la recerca amb els espectadors, una recerca que va molt més enllà de l'espectacle mateix.

A *Set of Sets* vau construir un espai que movia l'energia d'una manera particular, amb una paret corba i un fons que es fonia amb el terra. En aquest cas, com remarqueu la tridimensionalitat escènica?

MC: És una de les primeres coses que vam tenir clares: la idea de l'espai i els recorreguts. L'escenografia és part del concepte de l'obra i sempre la pensem entre els dos.

GN: Potser el confinament ens va influir de manera inconscient. I volíem suggerir la circularitat i l'infinit de *Set of Sets* però no només en el que hi ha davant dels nostres ulls, sinó per tot arreu, i per això l'espiral. És com una escultura i representa l'espai perquè omple el buit i el remarca amb les seves ombres.

Aquesta trilogia abasta nou anys de la vostra trajectòria, al ritme d'una creació cada tres anys, traspasant la lògica productivista d'una peça per any.

MC: Per sort, no ho hem hagut de fer. Al principi fèiem moltes més creacions per a altres companyies i vam sentir una sobrecàrrega perquè donem molta importància a les gires, és quan creix realment el treball, a l'escenari, deixant que l'interpret l'ompli i el porti a un altre lloc.

GN: No val la pena fer espectacles si no és per compartir-los. L'últim *bolo* de *Time Takes The Time Time Takes* va ser a l'octubre de l'any 2020 a la Biennial de Venècia. De *Set of Sets* tenim *bolos* fins al 2022. I encara tenim creacions per a altres companyies, però amb unes limitacions temporals més estretes.

MC: La creació necessita el seu temps i malauradament no sempre el té tothom. Quan comencem una peça estem sols, el Guy i jo. Després busquem les complicitats dels col·laboradors i finalment comencem a crear.

GN: Cuinem a foc molt lent les nostres creacions, i sempre les comencem de zero. Primer a l'estudi, llegim, fem brainstorming, improvisem... I anem germinant les idees. Com en qualsevol construcció, ja sigui una casa o una peça de dansa, cal una base per a l'engranatge que s'articularà segons les possibilitats dels cossos que tinguis. Com fas que tots parlin el mateix idioma? Cal un treball previ per compartir aquesta tècnica, aquesta qualitat específica que requereix el nostre treball.

En aquesta ocasió, a més de ser artistes residents del Mercat de les Flors, heu estat dins el projecte Cèl·lula. Què ha implicat per a vosaltres?

GN: Al principi, vam dubtar de la conveniència d'estar a Cèl·lula perquè és un projecte per facilitar treballs de mitjà / gran format, que per a nosaltres ja són habituals. Però vam trobar raons, a banda de les econòmiques, que ens han permès treballar amb un músic més, vincular-nos amb el teatre més enllà del producte i sentir-nos abraçats d'una persona que aprecia la nostra feina i nosaltres la d'ella. Amb l'Àngels Margarit hem trobat un acompanyament proper perquè la seva feina i sensibilitat són molt semblants a les nostres. La Maria hi ha treballat i sempre l'hem tingut d'inspiració i referència, i això va més enllà de la institució que representa.

En aquesta peça per a 7 ballarins, tu Guy no balles, per què?

GN: En un treball de composició espacial, hauria estat molt difícil trobar la perspectiva per veure-ho clar amb els nou ballarins que havien de ser-hi. Finalment, la pandèmia va impedir que vingués un ballarí mexicà i una ballarina taiwanesa amb qui havíem començat, i per un moment vaig pensar en entrar a escena... perquè m'agrada ballar! Però ja era massa tard. La Maria segueix dins i pot transmetre tot el que són qüestions més de detall, de qualitat... I jo, guiar des de fora. Gairebé ha estat perfecte.

Aquest músic extra ajuda a treballar la idea d'espai?

GN: El so també és espai, com l'escultura, el buit, els cossos... Hem col·laborat amb Miguel Marín un cop més, i hem inclòs la marimba. Així mantenim la percussió com a eix central de la trilogia. Però aquí és més complex, els temes són molt més llargs, s'ha de tocar gairebé sense parar. Aquest pols dona vitalitat a tota la peça i al públic, tot es converteix en una sola cosa: espai, música, moviment... com un ritual, un viatge on ens retroalimentem els uns dels altres.

Pel músic és molt exigent, però no creieu que les propostes que feu als ballarins són de les més demandants que es poden fer?

MC: Aquest espectacle en concret demana una resistència i una tensió física que realment són molt altes. Parlem molt de la visió perifèrica, de la percepció... Però també hi ha moments molt tendres. S'hi poden veure diferents rols perquè hi ha persones amb diferents mides; ja que parlàvem d'espai, hem volgut treballar aquests contrastos.

Això em fa pensar en aquell debat que teníem sobre abstracció i concreció en la vostra feina. Pot ser que estigui entrant un món més emotiu, aquí?

GN/MC: No!

GN: És un treball coral. El que passa és que, en treballar amb el pes, el que sorgeix depèn del volum concret de cada cos. Hi ha cossos que són més de base, hi ha cossos que són més volàtils, cossos que són més arrelats, amb diferents sensibilitats, personalitats i històries. El treball de *partnering* és veure què sorgeix entre ells.

MC: És una qüestió de pura física. Al principi treballàvem amb objectes i de mica en mica els vam anar desplaçant i vam quedar només amb el nostre cos com a objecte, amb totes les seves possibilitats, que són moltes! Com a intèrpret, significa entendre que el pes no es fa, només es permet. No pots fer que caus, has de caure, però hi ha una part de la suspensió que pots retenir o deixar anar. I totes aquestes qüestions físiques concretes requereixen un cos hàbil i disponible. Però també és veritat que, per exemple, comencem l'espectacle caminant, i cadascú té una fiscalitat diferent, una cultura, una sensibilitat que el fan caminar diferentment. I això dona peu a històries, però depenen de l'imaginari de l'espectador.

GN: I és increïble perquè una acció tan simple com caminar, et fa sentir nu. Hem volgut treballar amb aquesta nuesa en tot l'espectacle.

MC: L'estar. No volem afegir-hi res, no volem cap gest. El gest és un moviment que explica una cosa de més... I no, nosaltres busquem l'essència.

Bàrbara Raubert

Projecte CÈL·LULA

CÈL·LULA és una estructura flexible per a la creació, la transmissió continua i el desenvolupament de la dansa, invita i acull a coreògrafs i ballarins. Té com a objectiu facilitar i produir creacions de format mig/gran, donant resposta a la dificultat actual de sostenir peces d'aquest format des de petites estructures de producció privada.

Els projectes CÈL·LULA prenen formes diverses, com ara produccions pròpies, coproduccions internacionals o nacionals o laboratoris de recerca, en funció de les creacions, els artistes i les complicitats que es donen.

La Fundació Banc Sabadell dona suport al projecte CÈL·LULA per al seu desenvolupament.

CÈL·LULA LAB convida a artistes a conduir pràctiques, compartir eines i metodologies, processos i recerca, és un espai per créixer a través de l'experiència compartida.

Els CÈL·LULA LAB tenen l'objectiu d'acostar els intèrprets a les eines i llenguatges dels diferents coreògrafs per tal que puguin aprofundir en les diferents tècniques i llenguatges que proposen els creadors. Un espai i un temps per la transmissió, la integració i l'experimentació tan per als coreògrafs com per al ballarins.

CÈL·LULA #3: Guy Nader i Maria Campos

GN | MC. GUY NADER | MARIA CAMPOS van oferir dos assajos oberts (octubre 2020 i maig 2021) dins la programació regular del Mercat de les Flors de la temporada 2020-2021 que els hi van servir per completar el procés de creació de la seva nova peça i tenir un primer contacte amb el públic. *Made of Space* és una coproducció del Mercat de les Flors i el Festival Grec que es va estrenar l'1 de juliol, en el marc del Grec 2021 Festival de Barcelona. La companyia, amb seu a Barcelona i trajectòria internacional, explora el moviment i el paisatge visual i sonor per parlar-nos sobre la dimensió espai-temporal.

GN|MC conclou amb aquest nou treball una trilogia que va començar amb el quintet *Time Takes The Time Time Takes* (2015) i que va continuar amb el septet *Set Of Sets* (2018), dedicats a explorar el concepte del temps i la noció de l'infinit. Ambdós treballs es van presentar al Mercat, que els va coproduir. Ara, la companyia formada per Guy Nader i Maria Campos continua endinsant-se en conceptes de la física i posa en escena aquesta fascinació per la capacitat comunicativa inherent al moviment en la seva relació amb la noció d'espai i temps com a font d'inspiració.

PREMSA

MERCÈ ROS

93-256 26 14

mros@mercatflors.cat

www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS

Consorci format per

Amb la col·laboració

